

BENDEFY LÁSZLÓ

110 ÉVE SZÜLETETT A 20. SZÁZAD POLIHISZTORA – ÉS PERSZE A FÖLDGÖMB EGYKORI SZERZŐJE

Alapvetően földtudós volt, de régészettel, vízrajzzal, magyar őstörténettel, térképészettel és tudománytörténettel is foglalkozott. A Földgömbben az Északi-sarkvidékről a 30-as évek elején állított össze cikket, de később például Cholnoky Jenőről is írt – hiszen tevékenységének hatékonyságát Cholnoky határozta meg. Bendefy még 17 évesen kereste föl az

BENDEFY LÁSZLÓ A Vatikán Könyvtárában
Hosszabb időt töltött Rómában, hiszen az afrikai expedíciókat készítette elő, de épp itt akadt fontos iratokra Julianus barát tevékenységéről is

akkor már nagy híré geográfust, akinek ekkori: „A földrajzhoz mérnöki alapok kellenek” kijelentése döntő véleménynek bizonyult. E szállóigévé vált mondat persze még id. Lóczy Lajos korába vezet vissza, aki annak idején ugyanezt tanácsolta az őt felkereső Cholnokynak.

Bendefy így végül földrajz-földtan-öslénytan-diplomát és -doktorátust, emellett pedig mérnöki végzettséget is szerzett.

Korántsem volt elefántcsonttorony-szakember. Ahogy Nemerkenyi Antal, magazinunk új sorozatának elindítója 10 éve fogalmazott (de a Bendefy születésének centenáriumiára készített kötet megjelenését már nem érthette meg):

„Vannak kutatók, tudományos személyiségek, akik képzettségük, érdeklődésük, habitusuk okán pályafutásuk során számos, egymással rokon tudományterületen megnyilvánulnak, s kellő kitarítás, szorgalom – és szerencse – folytán sikerül mindezekben akár jelentős eredményeket is felmutatniuk. Az elefántcsonttoronyba lehet, hogy csak fenntartásokkal fogadnák be őket, nevük, munkásságuk annál ismeretebb viszont a tudományos kérdések iránt fogékony szélesebb közvélemény előtt... Bendefy László e csoport neves képviselője, kései polihisztor a 20. század magyar tudományának.”

Kárpát-medencei geológiai, geodéziai és természetföldrajzi vizsgálatai mellett nagy figyelemmel követte a kortárs tudományos utazásokat is, és ő maga is távoli tájak kutatására készült: a magyar földtudományi feltáróexpedíciók aranykora (a 19. század utolsó évtizedei, ill. a századforduló) után új lendületet kívánt adni e kutatómunkának – a tradíciókra építve. A 30-as években Északkelet-Afrikába készült, de a jól felépített és neves szakembereket felvonultató kutatóexpedíciók megvalósulását a nagypolitikai események (elsősorban Olaszország afrikai működése) megakadályozták – pedig már a felszerelés becsomagolásáig is elérkeztek, és csak a behajózás volt hátra... Így maradnia kellett a múlt nagy híré utazóinál, s mind Magyar László afrikai feltáróútjait, mind Julianus barát működését tanulmányozva úttörő megállapításokra jutott.

AFRIKA-EXPEDÍCIÓ A LÁTHATÁRON

